

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članaka 49., 54., 107. i 108. UFEU-a tumačiti na način da im je protivna nacionalna mjera u okviru koje je učinak nacionalnog propisa (Zakon o posebnom porezu na telekomunikacije) taj da stvarni porezni teret snose porezni obveznici koji su u vlasništvu stranog kapitala te je li taj učinak neizravno diskriminirajući?
2. Je li člancima 107. i 108. UFEU-a protivan nacionalni propis kojim se propisuje obveza plaćanja poreza na promet s progresivnom stopom te je li ta obveza neizravno diskriminirajuća ako je učinak tog poreza to da stvarni porezni teret u najvišim razredima većinom snose porezni obveznici koji su u vlasništvu stranog kapitala i mora li se ta mjera smatrati zabranjenom državnom potporom?
3. Treba li članak 401. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu je protivan nacionalni propis čiji je učinak diskriminacija između stranih i nacionalnih poreznih obveznika, te mora li se poseban porez smatrati porezom koji ima obilježje poreza na promet, odnosno treba li se smatrati porezom na promet koji je usklađen s Direktivom o PDV-u?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2018. uputio Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-126/18)

(2018/C 221/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Protivi li se odredbama prava Zajednice, odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) (uzimajući obzir osobito članak 183.), te načelima djelotvornosti, izravnog učinka i ekvivalentnosti sudska praksa države članice u skladu s kojom se, prilikom ispitivanja relevantnih odredbi u području zateznih kamata, polazi od premise da nacionalno porezno tijelo nije počinilo povredu (propust) — odnosno, nije zakasnilo kad je riječ o dijelu poreza na dodanu vrijednost koji se ne može vratiti, a odnosi se na neplaćena stjecanja poreznih obveznika — jer je, u trenutku kad je navedeno tijelo donijelo tu odluku, na snazi bilo nacionalno zakonodavstvo koje je povrjeđivalo pravo Zajednice, a Sud je tek kasnije presudio da u njoj sadržan zahtjev nije usklađen s pravom Zajednice? Na ovaj način nacionalna praksa priznala je kao gotovo zakonitu primjenu tog zahtjeva utvrđenog u nacionalnom zakonodavstvu koje je povrjeđivalo pravo Unije do trenutka u kojem ga nacionalni zakonodavac nije formalno stavio izvan snage.

2. Protivi li se pravu Zajednice, osobito odredbama Direktive o PDV-u (uzimajući u obzir osobito njezin članak 183.), i načelima djelotvornosti, izravnog učinka i ekvivalentnosti nacionalno zakonodavstvo i praksa države članice u skladu s kojima se, prilikom ispitivanja relevantnih odredbi u području zateznih kamata, razlikuje situacija u kojoj porezno tijelo nije vratilo porez u skladu s nacionalnim odredbama koje su tada bile na snazi — i koje su, k tome, povrjeđivale pravo Zajednice — od situacije u kojoj ono to je učinilo, ali povrjeđujući te odredbe i u skladu s kojima se, kad je riječ o iznosu kamata koje se obračunavaju na PDV čiji se povrat nije mogao zahtijevati u razumnom roku zbog zahtjeva nacionalnog prava koji je Sud proglasio protivnim pravu Unije, utvrđuju dva odvojena razdoblja,
 - u prvom razdoblju porezni obveznici imaju samo pravo na isplatu zatezne kamate koja odgovara osnovnoj kamatnoj stopi središnje banke, uzimajući u obzir da, s obzirom na to da je mađarsko zakonodavstvo protivno pravu Zajednice tada još bilo na snazi, mađarska porezna tijela nisu djelovala nezakonito kad nisu odobrila povrat PDV-a iskazanog na računima u razumnom roku, dok
 - u drugom razdoblju treba isplatiti kamatu koja odgovara dvostrukoj osnovnoj kamatnoj stopi središnje banke — koja se usto primjenjuje u slučaju zakašnjenja u pravnom poretku države članice o kojoj je riječ — samo na zakašnjelo plaćanje zateznih kamata koje se odnose na prvo razdoblje?
3. Protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice koja kao početni datum za izračun zateznih kamata (složene kamate ili kamate na kamate) koje se u skladu s odredbama države članice o zakašnjelom plaćanju zateznih kamata duguju na porez naplaćen protivno pravu Unije (kamate na PDV; u ovom slučaju, glavnica) ne uzima izvorni datum dospijeca kamata na PDV (glavnica), nego kasniji datum, vodeći računa osobito o tome da je potraživanje kamata na poreze koji su protivno pravu Unije naplaćeni ili nisu vraćeni subjektivno pravo koje izravno proizlazi iz samog prava Unije?
4. Protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice u skladu s kojom porezni obveznik treba podnijeti zaseban zahtjev u slučaju zahtijevanja kamata koje se duguju s osnove povrede poreznog tijela zbog zakašnjenja, dok u drugim slučajevima zahtijevanja zateznih kamata nije potrebno podnijeti takav zaseban zahtjev jer se kamate priznaju po službenoj dužnosti?
5. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice u skladu s kojom se složene kamate (kamate na kamate) zbog zakašnjelog plaćanja kamata na porez koji je, prema utvrđenju Suda, naplaćen protivno pravu Unije (kamate na PDV; u ovom slučaju, glavnica) mogu priznati samo ako porezni obveznik podnese izvanredni zahtjev kojim ne traži konkretno kamate, nego dugovani iznos poreza koji odgovara neplaćenim stjecanjima upravo u trenutku kad je u nacionalnom pravu stavljeno izvan snage pravilo države članice protivno pravu Unije na temelju kojeg je postojala obveza naplate PDV-a zbog navedenog neplaćanja iako su, kad je riječ o poreznim razdobljima koja prethode podnošenju izvanrednog zahtjeva, kamate na PDV na kojima se temelji zahtjev za isplatu složenih kamata već dospjele i još nisu plaćene?
6. Ako je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice koja podrazumijeva gubitak prava na isplatu složenih kamata (kamate na kamate) zbog zakašnjelog plaćanja kamata na porez koji je, prema utvrđenju Suda, naplaćen protivno pravu Unije (kamate na PDV; u ovom slučaju, glavnica) u odnosu na zahtjeve za isplatu kamata na PDV koji nisu bili predmet poreznog razdoblja tog poreza na koje se primjenjuje zastarni rok za podnošenje izvanrednog zahtjeva, jer su navedene kamate dospjele ranije?
7. Protivi li se pravu Zajednice i članku 183. Direktive o PDV-u (uzimajući osobito u obzir načelo djelotvornosti i prirodu subjektivnog prava na kamate na neopravdano nevraćene poreze) praksa države članice koja poreznog obveznika definitivno lišava mogućnosti zahtijevanja kamata na porez naplaćen u skladu s nacionalnom odredbom koja je naknadno proglašena protivnom pravu Zajednice i koja je zabranjivala potraživanje PDV-a u odnosu na određena neplaćena stjecanja

- jer [na temelju navedene prakse] nije smatrala osnovanim zahtjev za isplatu kamata u trenutku u kojem se mogao zahtijevati [povrat] poreza, zbog važenja odredbe koja je naknadno proglašena protivnom pravu Zajednice (zato što nije postojalo zakašnjenje i porezno tijelo je samo primijenilo važeće pravo),
 - i kasnije, kad je u nacionalnom pravnom poretku stavljena izvan snage odredba proglašena protivnom pravu Zajednice koja je ograničavala pravo na povrat jer je nastupila zastara?
8. Protivi li se pravu Zajednice, članku 183. Direktive o PDV-u i načelu djelotvornosti praksa države članice u skladu s kojom se mogućnost zahtijevanja zateznih kamata koje valja platiti na kamate na PDV (glavnica) na koje porezni obveznik ima pravo zbog poreza koji nije vraćen u trenutku kad se mogao zahtijevati njegov povrat zbog pravila nacionalnog prava koje je naknadno proglašeno protivnim pravu Zajednice, za čitavo razdoblje od 2005. do 2011. uvjetuje mogućnošću poreznog obveznika da u tom trenutku zahtijeva povrat PDV-a koji se odnosi na porezno razdoblje tog poreza u kojem je u nacionalnom pravnom poretku stavljena izvan snage predmetna odredba protivna pravu Zajednice (rujan 2011.), iako su kamate na PDV (glavnica) plaćene nakon tog trenutka, a prije trenutka u kojem je podnesen zahtjev nacionalnom sudu?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2018. uputio Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – FS protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-173/18)

(2018/C 221/05)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FS

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodno pitanje

Treba li pravo Unije tumačiti na način da porezno tijelo ne može isključiti u okviru *a posteriori* poreznog nadzora, mogućnost da porezni obveznici odaberu izuzeće od PDV-a uvedeno za mala poduzeća?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2018. uputio Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku (Poljska) – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) protiv BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Predmet C-183/18)

(2018/C 221/06)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku